

KOMISJA KODYFIKACYJNA

PODKOMISJA PRAWA O ZOBOWIĄZANIACH.

ZESZYT 3.

P R O J E K T **PRZEPISÓW WPROWADZAJĄCYCH** **KODEKS ZOBOWIĄZAŃ**

PRZYJĘTY PRZEZ KOLEGJUM UCHWAŁAJĄCE
KOMISJI KODYFIKACYJNEJ
W DNIACH 4 i 5 WRZEŚNIA 1933.

W A R S Z A W A — 1933.

KOMISJA KODYFIKACYJNA

PODKOMISJA PRAWA O ZOBOWIĄZANIACH.

ZESZYT 3.

P R O J E K T **PRZEPISÓW WPROWADZAJĄCYCH** **KODEKS ZOBOWIĄZAŃ**

~~PRZYJĘTY PRZEZ KOLEGIUM UCHWAŁAJĄCE
KOMISJI KODYFIKACYJNEJ
W DNIACH 4 i 5 WRZEŚNIA 1933.~~

WARSZAWA — 1933.

325560

Obrady nad projektem przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań odbyły się w Komisji Kodyfikacyjnej w roku 1933. Podstawą obrad były projekty, opracowane przez poszczególnych referentów, a mianowicie: 1) projekt przepisów ogólnych, przepisów szczególnych dla terytorjum kodeksu cywilnego austriackiego, przepisów przechodnich, przepisów tymczasowych oraz przepisów końcowych, opracowany przez prof. R. Longchamps de Berier, 2) projekt przepisów szczególnych dla terytorjum kodeksu Napoleona, opracowany przez adw. H. Konica i adw. L. Domańskiego, 3) projekt przepisów szczególnych dla terytorjum kodeksu cywilnego niemieckiego, opracowany przez sędziego S. N. Br. Stelmachowskiego, 4) projekt przepisów szczególnych dla terytorjum tomu X Zводу Praw, opracowany przez adw. Z. Rymowicza.

Pierwsze czytanie podkomisji odbyło się w czasie od 28 czerwca do 1 lipca 1933. W skład podkomisji wchodził: adw. H. Konic, przewodniczący, prof. R. Longchamps de Berier, referent, adw. L. Domański, współreferent, prof. I. Koschembahr-Łyskowski, sędzia S. N. Br. Stelmachowski, adw. Z. Rymowicz, prof. J. Sułkowski, członkowie. Na kilku posiedzeniach przewodniczył w zastępstwie adw. H. Konica prof. I. Łyskowski. Protokół prowadziła apl. adw. J. Prusiecka.

Projekt, przyjęty przez podkomisję w pierwszym czytaniu, został ogłoszony drukiem jako nr. 73 zb. og. wydawnictw Komisji Kodyfikacyjnej.

W czasie od 25 do 29 sierpnia 1933 odbyło się drugie czytanie w podkomisji w tym samym, jak poprzednio, składzie. W obradach podkomisji w czasie drugiego czytania brali ponadto udział: Prezydent Komisji Kodyfikacyjnej B. Pohorecki i delegat Ministra Sprawiedliwości, sędzia okręg. A. Wolter. Protokół prowadził adw. St. Peszyński.

Projekt, uchwalony w drugim czytaniu przez podkomisję, w dniach 4 i 5 września 1933 przyjęło Kolegium Uchwalające Komisji w składzie następującym: Prezydent Komisji B. Pohorecki, Wiceprezydenci: St. Bukowiecki i I. Koschembahr-Łyskowski, przewodniczący podkomisji H. Konic, referent R. Longchamps de Berier, współreferent L. Domański. W obradach brał udział delegat Ministra Sprawiedliwości A. Wolter. Protokół prowadził St. Peszyński.

PROJEKT
PRZEPISÓW WPROWADZAJĄCYCH
KODEKS ZOBOWIĄZAŃ.

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Przepisy ogólne.

Art. I.

Z dniem wejścia w życie kodeksu zobowiązań tracą moc przepisy dotychczas obowiązujących kodeksów cywilnych, ustaw je wprowadzających i ustaw szczególnych, dotyczące przedmiotów, unormowanych w kodeksie zobowiązań, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. II.

Pozostają w mocy przepisy ustaw szczególnych:

- 1) dotyczące przedmiotów, co do których kodeks zobowiązań odwołuje się do przepisów ustawy;
- 2) dotyczące zdolności zobowiązywania się;
- 3) dotyczące formy czynności prawnych;
- 4) uznające za nieważne czynności prawne;
- 5) dotyczące pełnomocnictw szczególnego rodzaju;

- 6) nakładające odpowiedzialność za cudze czyny;
- 7) dotyczące obowiązku naprawienia szkody;
- 8) przewidujące odpowiedzialność w charakterze współdłużnika lub poręczyciela;
- 9) wyłączające dopuszczalność ugód;
- 10) zabraniające przelewu wierzytelności lub ograniczające skutki przelewu;
- 11) wyłączające wierzytelności od potrącenia;
- 12) nakładające na wierzyciela obowiązek przyjmowania spłaty częściowej lub spłaty przed terminem płatności albo nadające wierzycielowi prawo żądania zapłaty przed terminem;
- 13) upoważniające do złożenia lub nakazujące złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego;
- 14) wprowadzające szczególne terminy przedawnienia i sposoby przerwania lub zawieszenia przedawnienia oraz szczególne terminy zawite;
- 15) dotyczące prawa odkupu i pierwokupu.

Art. III.

Pozostają nadto w mocy ustawy:

- 1) o sprzedaży na raty;
- 2) o licytacji dobrowolnej;
- 3) o ochronie lokatorów i drobnych dzierżawców, o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych i zapewnieniu pomieszczeń dla zwolnionych robotników rolnych;
- 4) o reformie rolnej;
- 5) o scalaniu gruntów;
- 6) o wywłaszczeniu;
- 7) o uregulowaniu stanu hipotecznego gruntów, oddanych w posiadanie nabywców w toku parcelacji, i o wykupie gruntów, podlegających ustawie o ochronie drobnych dzierżawców, albo zajętych przez dzierżawców pod budynki;
- 8) o przerachowaniu zobowiązań, o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań i o innych udogodnieniach w stosun-

kach kredytowych, o niżeniu oprocentowania i zmianie okresów umorzenia pożyczek długoterminowych, o ulgach w spłacie pożyczek krótkoterminowych, o pożyczkach na odbudowę budynków zniszczonych wskutek działań wojennych;

9) o upadłości i zapobieganiu upadłości;

10) o umorzeniu (amortyzacji) dokumentów;

11) o dopuszczalnej wysokości odsetek umownych i o lichwie pieniężnej oraz o wysokości odsetek ustawowych;

12) o umowie o pracę szczególnych kategorii pracowników, o pośrednictwie pracy i o ochronie pracy;

13) o załatwianiu zatargów zbiorowych między pewnymi kategorjami pracodawców i pracowników;

14) o urzędach rozjemczych dla spraw majątkowych;

15) o prawie górniczem i naftowem;

16) o ubezpieczeniach;

17) o prawie autorskiem, o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych i o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. IV.

Pozostają w mocy przepisy z dziedziny prawa handlowego, wekslowego i czekowego.

Art. V.

Pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, dotyczące:

1) sposobu i chwili przejścia prawa własności i innych praw rzeczowych na podstawie zobowiązań;

2) sposobu ujawnienia w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa odkupu, pierwokupu, najmu i dzierżawy, praw wynikających z umowy spółki i z umowy o dożywocie.

Art. VI.

Aż do wydania ustawy szczególnej o umowie o pracę nauczycieli, pracodawca może umowę wypowiedzieć nauczycielowi, jeżeli stosunek pracy stanowi wyłączne lub główne źródło jego utrzymania, najpóźniej na trzy miesiące naprzód na ko-

niec kwartału kalendarzowego. Przepis art. 469 § 5 kodeksu zobowiązań stosuje się także w tym przypadku.

Art. VII.

§ 1. Pozostają w mocy art. 721 i 722 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Uchyla się art. XXVI przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

§ 3. Moc obowiązującą art. XIX przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego rozciąga się na obszar całego Państwa.

Art. VIII.

Art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265) otrzymuje brzmienie następujące:

„Skarbowi Państwa służy prawo pierwokupu co do sprzedawanego przez właściciela zabytku ruchomego, bądź nieruchomości“.

Art. IX.

Ustawą w rozumieniu kodeksu zobowiązań i niniejszych przepisów wprowadzających jest każdy przepis obowiązujący.

Art. X.

Jeżeli dotychczasowe przepisy, utrzymane w mocy, powołują uchylone przepisy kodeksów cywilnych lub ustaw szczególnych, bądź też ogólnie odsyłają do przepisów prawa cywilnego, dotyczących przedmiotów, unormowanych w kodeksie zobowiązań, stosuje się odpowiedni przepis tego kodeksu.

Art. XI.

Przedstawicielem ustawowym osoby, ograniczonej w zdolności do działań prawnych, jest w rozumieniu kodeksu zobowiązań również kurator i doradca.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu Napoleona.

Art. XII.

§ 1. Uchyla się w tytule II księgi trzeciej kodeksu Napoleona art. 894, oraz dział IV o darowiznach między żyjącymi, czyli art. 931 — 966, z wyjątkiem art. 935, 937, 938, 942, 943, które nadal pozostają w mocy

§ 2. Uchyla się tytuły III, IV oraz VI — XVI księgi trzeciej kodeksu Napoleona, czyli art. 1101 — 1386, 1582 — 2070, z wyjątkiem art. 1123, 1124, 1125 ustęp 1, 1138, 1141, 1166, 1251 p. 4, 1304 — 1312, 1314, 1340, 1583, 1595, 1686 — 1688, 1696 — 1698, 1782 — 1786, które nadal pozostają w mocy.

Art. XIII.

Art. 900 kodeksu Napoleona otrzymuje brzmienie następujące:

„W każdym rozporządzeniu testamentowym warunki niemożliwe, przeciwne prawu lub moralności poczytuje się za nie napisane“.

Art. XIV.

Przepisy tytułu XX księgi trzeciej kodeksu Napoleona o przedawnieniu oraz art. 1304 tegoż kodeksu tracą moc w zastosowaniu do zobowiązań.

Art. XV.

§ 1. Powództwo o nieważność lub o zerwanie umów, zdziałanych przez małoletnich i ubezwłasnowolnionych, przedawnia się z upływem lat dziesięciu.

§ 2. Bieg przedawnienia rozpoczyna się względem umów, zdziałanych przez małoletnich, od dnia pełnoletności, a względem umów, zdziałanych przez ubezwłasnowolnionych, od dnia zniesienia ubezwłasnowolnienia.

Art. XVI.

Prawo zastawu, przewidziane w art. 386, 412 i 544 kodeksu zobowiązań, wstępuje na miejsce przywileju z art. 7 punkty 2 i 6 prawa o przywilejach i hipotekach z r. 1825 i poczytuje się za przywilej. Tak samo poczytuje się za przywilej na szczególnej ruchomości (art. 7 prawa o przywilejach i hipotekach z r. 1825) prawo zastawu, przewidziane w art. 141 kodeksu zobowiązań; podlega ono co do pierwszeństwa przepisom art. 8 prawa o przywilejach i hipotekach.

Art. XVII.

Art. 602 kodeksu zobowiązań nie ma zastosowania aż do czasu wydania jednolitego prawa hipotecznego.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego.

Art. XVIII.

§ 1. Uchyla się z oddziału pierwszego części drugiej kodeksu cywilnego austriackiego §§ 343 i 471.

§ 2. Uchyla się oddział drugi części drugiej oraz rozdziały I — III części trzeciej kodeksu cywilnego austriackiego, czyli §§ 859 — 1450, z wyjątkiem §§ 951, 952, 956, 1024, 1217 — 1266, 1278 — 1283, 1288 — 1292, 1368 — 1374, 1382, 1443 i 1466, które nadal pozostają w mocy.

§ 3. Uchyla się §§ 131, 151 i 187 noweli III do kodeksu cywilnego austriackiego (rozporządzenie cesarskie z dnia 19 marca 1916, Dz. u. p. austr. Nr. 69), jako też wszystkie przepisy tej noweli, odnoszące się do uchylonych obecnie przepisów kodeksu cywilnego austriackiego.

Art. XIX.

Przepisy rozdziału IV części trzeciej kodeksu cywilnego austriackiego o przedawnieniu i zasiedzeniu tracą moc w zastosowaniu do zobowiązań.

Art. XX.

§ 1. Uchyła się rozporządzenie cesarskie z dnia 12 października 1914 o lichwie (Dz. u. p. austr. Nr. 275).

§ 2. Uchyła się ordynację zaczepną, wydaną rozporządzeniem cesarskim z dnia 10 grudnia 1914 (Dz. u. p. austr. Nr. 337) z wyjątkiem § 20.

§ 3. Z ordynacji konkursowej, wydanej tem samem rozporządzeniem cesarskim, uchyła się §§ 9, 28, 29, 32, 34, 35, 36, 38, 39 ust. 2 i 3, § 40 i 42, oraz z ordynacji ugodowej, wydanej tem samem rozporządzeniem cesarskim, uchyła się § 9; zamiast uchylonych przepisów stosuje się przepisy kodeksu zobowiązań.

Art. XXI.

Uchyła się:

1) art. XI p. 1 ustawy zaprowadzającej austr. procedurę cywilną z dnia 1 sierpnia 1895 (Dz. u. p. austr. Nr. 112) oraz §§ 560, 568 i 569 austr. procedury cywilnej z 1 sierpnia 1895 (Dz. u. p. austr. Nr. 113), utrzymane w mocy przez art. XXV przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

2) rozporządzenie austriackiego ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1858 o przedawnieniu pretensyj, ustalonych wyrokiem, ugodą lub umową, będącą tytułem egzekucyjnym (Dz. u. p. austr. Nr. 105);

3) dekret kancelarii nadwornej z dnia 10 kwietnia 1839 o przedawnieniu roszczeń czeladzi o wynagrodzenie (Zb. u. sąd. Nr. 355);

4) § 13 ustawy z dnia 1 kwietnia 1875 o organizacji giełd (Dz. u. p. austr. Nr. 67), utrzymany w mocy przez § 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 23, poz. 209);

5) dekrety nadworne z dnia 10 kwietnia 1837 (Zb. u. sąd. Nr. 189) i z dnia 5 listopada 1819 (Zb. u. sąd. Nr. 1621).

Art. XXII.

Aż do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, przewidzianego w art. 332 i 333 kodeksu zobowiązań, pozostają w mocy przepisy rozporządzenia austriackiego Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa z dnia 10 listopada 1916 w sprawie okresów domniemania przy wadach zwierząt (Dz. u. p. austr. Nr. 384).

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego.

Art. XXIII.

§ 1. Uchyla się z księgi pierwszej kodeksu cywilnego niemieckiego § 105 ustęp 2, 116 — 118, 125 — 134, 138 — 141, 145 — 155, 157 — 175, 177 — 180, 182 — 193, 227 — 231. Na miejsce przepisów, zawartych w tych paragrafach, wchodzi odpowiednio przepisy kodeksu zobowiązań.

§ 2. Przepisy §§ 119 — 124, 142 — 144, 181, 194 — 225 kodeksu cywilnego niemieckiego tracą moc w zastosowaniu do zobowiązań.

§ 3. Uchyla się księgę drugą kodeksu cywilnego niemieckiego, czyli §§ 241 — 853, z wyjątkiem §§ 313, 411, 456 — 458, 741 — 758, 794 ustęp 1, 797 zdanie drugie, 799, 800, 809 — 811, 828, 839 i 841, które nadal pozostają w mocy.

§ 4. Uchyla się z księgi trzeciej kodeksu cywilnego niemieckiego § 908.

Art. XXIV.

§ 312 ustęp 2 kodeksu cywilnego niemieckiego otrzymuje brzmienie następujące:

„Umowa, jaką zawierają między sobą przyszli spadkobiercy ustawowi o ustawową część spadku lub o zachówek jednego z nich, powinna być pod nieważnością zawarta w formie aktu notarialnego“.

Art. XXV.

Pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, określające odpowiedzialność Skarbu Państwa za urzędnika w przypadkach, przewidzianych w § 839 kodeksu cywilnego niemieckiego.

Art. XXVI.

Z pruskiej ustawy wykonawczej do niemieckiego kodeksu cywilnego z dnia 20 września 1899 (Zbiór ustaw prusk. str. 177) uchyla się art. 10, 14, 15 §§ 2 — 10 oraz art. 88.

Art. XXVII.

Uchyla się ustawę o zaskarżaniu działań prawnych dłużnika poza postępowaniem upadłościowym z dnia 21 lipca 1879 (Dz. u. Rzeszy, 1879 r., str. 277) wraz ze zmianami, zawartymi w ustawie wprowadzającej ustawę w przedmiocie zmiany postępowania upadłościowego z dnia 17 maja 1898 (Dz. u. Rzeszy, 1898 r., str. 248), w redakcji obwieszczenia Kanclerza Rzeszy z dnia 20 maja 1898 (Dz. u. Rzeszy, 1898 r., str. 709), z wyjątkiem § 13, który utrzymuje się w mocy.

Art. XXVIII.

W art. LIII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym skreśla się przytoczone w tymże artykule §§ 274 ust. 2, 322 ust. 3, 771 i 772 kodeksu cywilnego.

Art. XXIX.

Aż do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, przewidzianego w art. 332 i 333 kodeksu zobowiązań, pozostają

w mocy przepisy rozporządzenia cesarskiego z dnia 27 marca 1899 o wadach głównych i czasokresach rękojmi w handlu bydłem (Dz. u. Rzeszy, 1899 r., str. 219).

ROZDZIAŁ PIĄTY.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej tomu X cz. 1 Zводу Praw.

Art. XXX.

§ 1. W tomie X cz. 1 Zводу Praw uchyla się w szczególności:

a) z księgi drugiej art. 568 — 572, 574, 644 — 681, 684 — 689, 700 — 703, 710, 909, 917, 919;

b) z księgi trzeciej art. 973 — 977, uw. 2 do 1259, 1379, 1380, 1384, 1385, 1389, 1425 — 1428, 1464 — 1467, 1511, 1513 — 1521.

§ 2. Uchyla się księgę czwartą tomu X cz. 1 Zводу Praw, czyli art. 1528 — 2334, z wyjątkiem art. 1554, 1587, 1627—1653, 1663—1678, 1705¹ z załącznikiem, 1711, 1712, 2199.

Art. XXXI.

Pozostaje w mocy rozporządzenie Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego z dnia 19 maja 1920 r. w przedmiocie uchylenia ograniczeń w rozporządzaniu dobrami nieruchomymi z tytułu ich charakteru rodowego (Dz. Urz. Z. W. i F. P. Nr. 10, poz. 136).

Art. XXXII.

Do czasu wejścia w życie rozporządzeń Rady Ministrów, przewidzianych art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego r. 1933 o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 127), pozostają w mocy z tomu X cz. 1 Zводу Praw: art.

1563, 1576 i 1588, oraz ustawa o przedsiębiorstwach i dostawach dla Skarbu, wyd. r. 1900 i kontyn. r. 1912 i 1913.

Art. XXXIII.

Przepisy o przedawnieniu, zawarte w tomie X cz. 1 Zводу Praw, tracą moc w zastosowaniu do zobowiązań.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

Przepisy przejściowe.

Art. XXXIV.

Do zobowiązań, które powstały przed wejściem w życie kodeksu zobowiązań, stosuje się nadal prawo dotychczasowe, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. XXXV.

§ 1. Do zobowiązań, które powstały przed wejściem w życie kodeksu zobowiązań, stosuje się przepisy tego kodeksu, jeżeli chodzi o ocenę skutków prawnych zdarzeń, zaszyłych po wejściu w życie kodeksu, a nie związanych z istotą stosunku prawnego.

§ 2. W szczególności do tych zobowiązań stosuje się przepisy nowego kodeksu o przejściu praw i obowiązków, o odnowieniu, o potrąceniu, o skutkach niemożliwości świadczenia, o zgaśnięciu lub zmianie zobowiązań ze względu na nadzwyczajne wypadki i o wpływie spadku siły nabywczej pieniądza na rozmiar obowiązku zwrotu przy pożyczce, jeżeli zdarzenie, powodujące tego rodzaju skutki, nastąpiło po wejściu w życie kodeksu zobowiązań.

§ 3. Przepisy nowego kodeksu o skutkach niewykonania zobowiązań i o zwłoce wierzyciela stosuje się do zobowiązań, powstałych przed wejściem w życie nowego kodeksu, jeżeli

niewykonanie zobowiązania lub zwłoka wierzyciela nastąpiły po wejściu w życie tego kodeksu.

Art. XXXVI.

Na obszarach mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego i kodeksu cywilnego niemieckiego do zobowiązań, które powstały przed wejściem w życie kodeksu zobowiązań, nie stosuje się przepisów, zawartych w artykułach 111 i 223 tego kodeksu.

Art. XXXVII.

Przepisy kodeksu zobowiązań stosuje się do istniejących już zobowiązań:

1) z umów najmu, dzierżawy i o pracę po upływie roku od wejścia w życie kodeksu;

2) z umów spółki, jeżeli spółkę po wejściu w życie kodeksu wyraźnie lub milcząco przedłużono, albo jeżeli spółnicy jednomyślną uchwałą oświadczą, że pragną, aby ich stosunek podlegał odrąd kodeksowi zobowiązań, — począwszy od dnia przedłużenia spółki lub powzięcia uchwały.

Art. XXXVIII.

Do zobowiązań, powstałych przed wejściem w życie kodeksu zobowiązań, a w dniu tym według dotychczasowych przepisów jeszcze nie przedawnionych, stosuje się przepisy tego kodeksu o przedawnieniu, jednak z następującymi ograniczeniami:

1) początek, zawieszenie i przerwanie przedawnienia ocenia się według dotychczasowego prawa, o ile chodzi o czas przed wejściem w życie kodeksu zobowiązań;

2) jeżeli termin przedawnienia według kodeksu zobowiązań jest krótszy, niż według dotychczasowego prawa, bieg przedawnienia rozpoczyna się z chwilą wejścia w życie kodeksu; jeżeli jednak przedawnienie, rozpoczęte przed wejściem w życie kodeksu, nastąpiłoby przy uwzględnieniu terminu

przedawnienia, określonego w prawie dotychczasowym, wcześniej, przedawnienie następuje z tym wcześniejszym terminem.

Art. XXXIX.

Przepisy artykułu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do terminów ustawowych, nie będących terminami przedawnienia.

Art. XL.

Prawo odkupu, zastrzeżone zgodnie z dotychczas obowiązującym ustawodawstwem na czas dłuższy, niż to jest dopuszczalne według kodeksu zobowiązań, pozostaje w mocy aż do upływu umówionego czasu trwania.

Art. XLI.

W razie wątpliwości, czy ma być stosowane prawo dotychczasowe, czy też nowy kodeks, stosuje się kodeks zobowiązań.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

Zmiany w przepisach o opłatach stemplowych.

Art. XLII.

W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r., o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 90 po słowach „z wyjątkiem dokumentów przewozowych (art. 92 i 93)” umieszcza się słowa „oraz pism, stwierdzających umowę o przechowanie (art. 95) lub depozyt nieprawidłowy (art. 118)”.

2) W art. 91 p. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) umowę o pracę;”.

3) Nagłówek rozdziału siedemnastego otrzymuje brzmienie: „Pisma, stwierdzające umowę o przechowanie.”.

4) W art. 95 słowa: „przyjęcie na skład“ zastępuje się słowem: „przechowanie“.

5) W art. 115 w ustępach 1 i 2 wyrazy: „udzielenie pożyczki“ zastępuje się wyrazem: „pożyczkę“.

6) W art. 116 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące: „...„Opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania podlegają obligi, stwierdzające pożyczkę, jeżeli daje ją gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa lub instytucja drobnego kredytu.“.

7) W art. 120 p. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3) obligi, stwierdzające pożyczkę w listach zastawnych lub obligacjach fundowanych, jeżeli pożyczkę daje instytucja emitująca te listy lub obligacje;“.

8) W art. 120 p. 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„6) Obligi, zawierające zobowiązanie do zwrotu stypendjum zwrotnego lub pożyczki bezprocentowej w myśl ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 207);“.

9) W art. 120 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Skarbu może zwolnić od opłat obligi, stwierdzające pożyczkę pod zastaw przedmiotów już używanych, jeżeli pożyczkę daje zakład zastawniczy, na zysk nieobliczony, jak również stwierdzające pożyczkę, jeżeli ją daje zrzeczenie, którego działalność nie jest obliczona na zysk.“.

Art. XLIII.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) ustęp ostatni art. 28 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oblig, stwierdzające pożyczkę, którą daje komunalna kasa oszczędności, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.“.

ROZDZIAŁ ÓSMY.

Przepisy końcowe.

Art. XLIV.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. XLV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem...

SPROSTOWANIE

błędów w PROJEKCIE KODEKSU ZOBOWIĄZAŃ

(„Komisja Kodyfikacyjna“, podkomisja prawa o zobowiązaniach, zeszyt 1, zb. og. nr. 72).

W art. 280 § 1 zamiast: „Po każdej przerwie“ powinno być:
„Po każdym przerwaniu“;

§ 2 i § 3 zamiast: „jeżeli przerwa nastąpiła“ powinno być: „jeżeli przerwanie nastąpiło“.

W art. 431 po wyrazie „udzielenia“ należy wstawić:
„oraz wypłata“; zamiast: „winno“ powinno być: „winny“.

„Komisja Kodyfikacyjna“ ukazuje się zeszytami w miarę nagromadzonego materiału. Cenę pojedynczego zeszytu oznacza się w stosunku do liczby arkuszy.

Ogólnego zbioru № 74.

Wydawnictwo urzędowe Komisji Kodyfikacyjnej.

Drukarnia Mazowiecka, Warszawa, ul. Szpitalna 1, tel. 649-04.

Druk ukończono dnia 13 września 1933.